

Otravirea marchizei Chateaublanc, sotia marchizului de Ganges-partea 2

Uluiti in primul moment de intorsatura neasteptata pe care o luasera lucrurile, avertizati de vicar, abatele si cavalerul pornira in goana pe urmele femeii care, dupa parerea lor, le scapase in mod stupid din mana si vrand acum sa o prinda cu orice pret. Alergand dupa ea, cei doi barbati strigau in gura mare ca marchiza este nebuna si trebuie facuta inofensiva. in sfirsit cursa lor lua sfarsit, cavalerul o ajunse din urma si intra cu ea in casa unui anume domn Prats, iar abatele ramase in fata usii pe care o bloca cu inversunare, amenintind cu moartea pe cei care ar fi incercat sa patrunda in interior.

Domnul Prats era plecat din localitate, dar acasa se afla sotia lui, care, impreuna cu citeva prietene venite in vizita, o inconjurara pe victima cu deosebita grija, din-du-i sa inghita niste prafuri, pe care sarmana femeie, scuturata de spasme, le lua fara sa scoata un cuvint. Cavalerul care asista neputincios la aceasta scena, declara ca cumnata sa avea o criza de nervi si ca el, in calitate de ruda apropiata, va ramine linga ea pina cind se va simti mai bine.

Banuind ca la mijloc era ceva suspect, doamna Prats si prietenele ei hotarira sa nu paraseasca victima nici o clipa. Dar aceasta, care inca mai nutrea speranta ca l-ar putea indupleca pe cavaler, le ruga totusi sa se retraga intr-o camera alaturata. Ramasa singura cu calaul ei, tanara femeie ingenunchie in fata lui, implorandu-l cu lacrimi in ochi sa-si schimbe hotarirea si sa-i crute viata. Cavalerul raspunse insa cu doua lovituri de sabie in piept. si cum marchiza incerca sa fuga spre usa strigand dupa ajutor, ucigasul o mai lovi de citeva ori pe la spate cu sabia, care se rupse, virful ramanand infipt in omoplatul stang.

La strigatele disperate ale marchizei, femeile dadura buzna in camera. Multumit ca in sfirsit isi realizase planul criminal, cavalerul parasi imediat incaperea, nerabdator sa impartaseasca "vestea cea buna" fratelui sau. inspaimantate, femeile o ridicara pe marchiza, o asezara in pat si, dupa ce-i cercetara ranile, isi exprimara speranta ca acestea n-ar fi mortale. Dorind din suflet salvarea nefericitei victime, el rugara prin fereastra pe niste trecatori sa aduca in graba un chirurg. Deducind din strigatele lor ca marchiza nu murise, abatele navali spumegind de furie in camera si incerca sa-si descarce pistolul in pantecele ei. Cum arma nu lua foc, ucigasul incerca sa se foloseasca de ea ca de o bata. Intentia ii fu insa dejucata de vajnicele femei, care se napustira cu o furie oarba asupra lui, lovindu-l si scotandu-l cu forta in strada.

Intre timp se facuse ora 9 seara. Profitind de intuneric, asasinii fugira la o proprietate a marchizului din Aubenas. Dupa o cumplita incaierare, in care erau cit pe ce sa se giteie reciproc, convinsi fiecare de vinovatia celuilalt in esecul monstruosului lor plan, abatele si cavalerul isi spusera ca ar trebui sa revina la locul crimei si sa termine definitiv cu marchiza. Teama de o eventuala arestare invinse totusi, ceea ce ii determina sa dispara.

Sesizate, politia si justitia intervenira imediat. La randul sau parlamentul din Toulouse trimise un

consilier, un anume Catelan, ca sa ancheteze cazul. Acesta interoga mai intii pe marchiza de Ganges. Desi grav bolnava, ea facu eforturi supraomenesti pentru a dezvalui toata conspiratia si a pune cat mai bine in lumina monstruoasa fapta a celor doi criminali. De altfel, a doua zi dupa interogatoriu, si anume la 19 zile dupa cumplita intimplare, tinara femeie se stinse din viata. Dar nu din cauza ranilor, ci a otravii pe baza de arsenic, care-i arsesc viscerele si-i afectase grav creierul. Pe urmele celor doi asasini pornisera, imediat dupa crima, baronul de Tressan, un mare magistrat, care nu le putu da de urma, deoarece ei plecasera in strainatate. La vestea incercarii de asasinare a sotiei sale, ipocritul marchiz de Ganges se lansa in invective impotriva fratilor lui, care de fapt actionasera cu deplinul lui consimtamint. Totusi, in ziua respectiva, el isi facu vizitele obisnuite pe la prieteni, fara sa aduca vorba nicaieri despre abominabila crima si nu pleca sa-si vada sotia decit a doua zi seara, dupa cina.

Ancheta lua sfarsit. Sentinta tribunalului din Toulouse era intr-adevar pe masura crimei : abatele si cavalerul erau condamnati sa li se zdrobeasca oasele, iar marchizului i se retragea titlul de noblete si era silit sa-si sfirseasca zilele in surghiun. Cei trei criminali odiosi izbutira sa scape de pedeapsa dar marchizul si cavalerul pieira sub obuzele turcilor la asediul orasului Candia, iar abatele se facu nevazut, casatorindu-se mai tirziu in secret la Amsterdam si sfirsind prin a se lepada de sutana.